

GAZETA LWOWSKA.

We Wtorek dnia 24. Listopada 1812.

Wiadomości zagraniczne.

Hiszpania.

Monitor Paryzki z dnia 31. Października zawiera następujące doniesienie od woysk Cesarskich w Hiszpanii, przesłane Ministrowi wojny Xięciu Feltre:

I. Jenerał Hrabia Souham tymczasowy Dowódzca woyska zwanego Portugalskiem donosi z Pancorbo pod d. 15. Października to co następuje: „Chętnie chciałem uwiadomić załogę w zamku Burgos o bliskim naciągnięciu ię woyska na pomoc, oraz zachęcić ją przez to, aby się tak dzielnie iak dotąd broniła; dałem przeto rozkaz Jenerałowi Maucume, ażeby ruszył przez Castil de Peones i Quintanavides do Monasterio, i na przednią straż Angielską d. 13. b. m. uderzył; podobnie rozkazałem Jenerałowi dwizyji Foy zdobyć Pozę przemocą, którą Castanos swoim woyskiem osadził; obadwa te ataki w związku wzajemnym będące, udały się. Jenerał Curto, dowodzący lekką iazdą, miał rozkaz posunąć z Wibeny do Roxas, ażeby wspierał powyższe poruszenia, i wszędzie był na ręce gdzieby tego wymagała potrzeba. Wypadki owych ataków przyniosły dla woyska zwanego Portugalskiem korzyści. Nieprzyiciel utracił 400 ludzi w zabitych lub ranionych, tudzież 140 jeńców, między którymi wzięto 5 Officerów, iedną chorągiew, tudzież drugą chorągiew (Fanion, gatunek chorągwi, którą noszą przed sprzętami połowemi każdej brygady), nieco bagażów, i 20 koni; z naszey strony utraciliśmy tylko 4 ludzi w zabitych, 26 ranionych i kilka koni.“

II. Wypis z listu Jenerała Hrabiego

Caffarelli, Dowódzcy woyska Północnego, z Briviesca pod d. 21. Października pisanego, zawiera istotnie to co następuje: „Od wczorayszego dnia stoiemy naprzeciw nieprzyicielowi; woysko zwane Portugalskiem stoi na wzgórzach Monasterio, i widzimy nieprzyicielskie obozy. Oba woyska portugalskie, iako i północne, mogą we 24 godzin uszykować się w iedną linię. Iazda nasza iest przewyborna; liczna nasza artylerya, znayduie się w bardzo dobrym stanie. — Dnia wczorayszego oddaliśmy wszystkie czaty nieprzyicielskie; woyska nasze okazały wiele odwagi; huk działowy musiano słyszeć w murach zamku Burgos, który bronił się naporczywie, a pod którym nieprzyiciel (według wszystkich doniesień) przeszło 4,000 ludzi utracił. Mówią także, iż 4 dział 24funtowe, które nieprzyiciel na baterye wyprowadził, z lawetów zrzucone zostały; wyiawszy iedno dział, z którego równie więcej nie strzelała. Nieprzyiciel utracił wielu celniejszych Officerów, mianowicie niejakiego Majora Murray z 42go (Szkockiego) pułku. Spodziewam się, iż zamek ten wkrótce odsiecz otrzyma.“

III. W iednym wyiátku z listu Jenerała Thiébault naczelnego Dowódzcy w Wiktoryi, pisanego d. 23. Października o godzinie 9. w wieczór, czytamy: „Woysko zwane Portugalskiem i woysko Północne, weszły dnia wczorayszego o godzinie 6. z rana do Burgos; koło godziny zgięły po południu po kilkorakiem odstrzeleniu z dział przechodził nieprzyiciel wawóz Bunielski, cofając się zupełnie; co dowodzi, że woyska Środkowe i Południowe już nadchodzą. — Przez te poruszenia odmieni się bardzo naturalnie całe położenie półno.

eney Hiszpanii, i rola, która gra woysko Północne izwane Portugalskiém.“

IV. Woysko Arragońskie.

Wypis z listu Marszałka Xlęcia Albufer y pisanego z Walencyi dnia 17. Października jest następujący osnowy: Jenerał Angielski Dankin, Jenerał - Kwaternistrz Angielsko - Hiszpańskiego woyska, wysłał w dniu 4go na 5ty b. m. do Alikantu w pobliżności wzgórza Saint Nicolas przed Denią z 84szym pułkiem Angielskim liniowey piechoty, zartyleryą i inném woyskiem 1000 do 1200 ludzi wynoszącém, i z 2ma działami; dwa liniowe okręty o 74 działach, jeden bryg wojenny, kilka szalup, tudzież pomniejszych statki wojenne, zastaniały lądowanie w odległości wystrzału działowego od zamku. Korpus ten uszykowwał się za jednym wawozem; zaprowadził działa, ruszył w kolumnie zrana ku Denii i odparł czaty nasze, które się zwolna i walcząc cofnęły. — Szef batalionu artyleryi i zwierzchni Dowódzca w Denii Bonafoux, rozpoznawał nieprzyjaciela zaraz równo ze świtem, i użył środków obronnych z załogą swoją, składającą część jedną 117go pułku. Jenerał Angielski wezwał go do poddania się. Dowódzca odpowiedział mu spokojnie, iż oczekuje skutku tych pogroźek; postanowił oraz uderzyć prosto na nieprzyjaciela z garstką swoich walecznych ludzi, korzystając z nadciągnięcia Kapitana 117. pułku Habert, który skoro usłyszał strzelanie, natychmiast z swoją kompanią pośpieszył; kazał ón téy kompanii ruszyć na lewy bok nieprzyjaciela, ażeby mu zaydź z tyłu, sam zaś z resztą z przodu uderzył. Podwójne te obroty zmusiły Anglików natychmiast do ustępu, którzy działa woje pobrali iak nayspieszniey na okręty, ku brzegóm zbliżyli się i przybili szalupami swoimi do lądu. Scigano ich z taką zaciętością, iż zostawiwszy na wzgórzach Sgo Mikołaja 4 ranionych i 8 zabitych hurmen rzucili się do morze, ażeby mogli umknąć tém spieszniey pod zastłoną ognia swoich okrętów i kompanii grenadyerów 81go pułku, która dla wstrzymania nas uszykowała się nad brzegiem; wszakże natarli Francuzi na tę kompanię i o znaczną przyprawili ją stratę, zanim uścięła wsiąść na okręty. Nieprzyjaciel stracił we wszystkich 30 ludzi wzabitych i około 80 ranionych; strata nasza składa się z 15 ranionych, i jednego zabitego maytka. — Uwiadomiony o tym a-

taku, rozkazałem Jenerałowi dywizyi Harbert ruszyć tamże z potrzebną liczbą woyska, które iednakże nie miało tam nic więcej do czynienia; zleciłem oraz Jenerałowi Harispe w Villena, aby rozpoznawał woysko nieprzyjacielskie aż pod murami Alikantu i onez niepokoił. Toż w obliczu twierdzy i Angielsko - Hiszpańskiego woyska, którego część iedna, szczególnież zaś woysko lekkie wszelkiéy broni, zajęło pagórki zamku St. Vincent, wykonaném było przez brygadę iazdy lekkiey, przez artyleryę, brygadę Mesclopa, dywizyę Roberta i przez kirysyerów ustawionych wszachownice od Noweldy i Manforty, aż do bliżkości St Vincent. — Jenerał Harispe usiłował przez kilkakrotne poruszenia, wywabić nieprzyjaciela ze stanowiska iego do potyczki; niczego woyska bardziéy nie pragnęły, iak chwili prętkiego potykania się; gdy się zaś to nie udało, kazał uderzyć plutonami z 4go pułku huzarów na to woysko, które tylko stało przed twierdzą. Cztery do pięciu wystrzałów działowych wspierały to poruszenie, a dwie kompanie woltyżerów z 7go pułku ruszyły na przód w tymże samym zamiarze, lecz ani razu wystrzelić nie miały potrzeby. Huzary uderzyli na iazdę pośród piechoty, piechota zaś uganiała się po ogrodach, wawozach, i po zatyłkach domów. Ubili do 50 ludzi i ze 30 ieńców zabrali, między którymi znajdują się dway Officerowie, ieden kapitan angielski, i ieden Porucznik; 15 do 20 koni dostało się im także wzdobyczy. — Jenerał dywizyi Harispe kontent z tego, iż gotowość woyska swojego do walki okazał, powrócił wśród dnia na swoje stanowiska i odprawiał nocleg w Monforte, będąc zawsze do potyczki gotowym; lecz nieprzyjaciel nie puścił się za nim, poczem ón znówu do obozu dywizyi drugiey powrócił.“

V. Wypis z listu Jenerała Hrabiego Souham, tymczasowego Dowódcy woyska zwaném Portugalskiém, datowanego z Burgos pod d. 22. Października: „Mam zaszczyt donieść Waszéy Xlężécy Mości, iż woysko Angielskie odstąpiło od oblężenia zamku Burgos, i że o godzinie 9tęy wieczór trzema gościńcami do Arandy, Valladolid i Valencyi ruszyło; zostawiło ono w Burgos chorych po szpitalach. — Udałem się za niem w pogoń tego poranku; spodziewam się dopaść ie i przy-

musić do bitwy, lub przynajmniej zrzucić wielką szkodę tylnéj straży jego. — Muszę jeszcze W. X. Mości donieść, iż od dnia 20. Października, iak stoję przed woyskiem Angielskiem, zwodziłem z niem codziennie polityczki, wprawiałem je ustawicznie od tego czasu w niespokojność i przyprowadłem je o wielką stratę."

Gazette de France pod d. 2. Listopada donosi, iż według najnowszych wiadomości z Hiszpanii woysko środkowe i południowe ciągnęło śpiesznie ku Madrytowi.

Według doniesień z Kadyxu pod d. 11. Września, chciała Inkwizycja podnieść znówu głowę w Sewilli zaraz po wyysciu Francuzów z tego miasta, i odprawić *in corpore* obrzęd kościelny; iednakże Sennor Cruz nie ścierpiął tego i powiedział, że nie ma żadnego rozkazu do przywrócenia zgromadzenia iakiego, a naymnięj takiego, które dalekiem będąc od ustanowień Konstytucyi, sprzeciwia się oczywiście mądrym iey zasadom.

Francya.

Journal de Paris umieścił z powodu byłego w Paryżu spisku, następujący artykuł:

Szalone pokuszenie się kilku zbrodniarzy o zaburzenie publiczney spokojności i o zaprowadzenie w miejsce prawney władzy okropności bezrządu, wzbudziło słuszny gniew wszystkich dobrych obywateli. Niezmienna wierność ku Monarsze, którzy zaszczytne dowody wszystkie klasy ludu przy téj okoliczności złożyły, musi zdrayców, jeśli jeszcze iacy być mogą, dostatecznie przekonać, iż rząd gruntujący się na mądrych prawach, na miłości i interesie obywateli, opiera się na niewzruszonéj posadzie. — Długie i smutne doświadczenie aż nadto nas oświeciło, niż żebyśmy się dawali omamiać kilku nędznikom, którzy dla zbrodniczego postępowania swojego wykluczeni z towarzystwa ludzkiego, nie do stracenia nie mają, o samym tylko nieporządku myślą, i owych nieszczęsnych czasów pragną, gdzie proskrybowano za cnotę, talenta i bogactwa, gdzie najsłodsze prawa człowieczeństwa bezkarnie gwałconą, i gdzie rabunki i przekupstwa samych nawet Władców upadły. Któryż właściciel, któryż

oyciec familii nie dziękuje niebu, iż posadziło na tronie Monarchę, którego opiekunczą potęgą zapewniła wszystkim Francuzom prawa ich i własności, a który jeniuszem swoim wszystkie części rządu ożywia, przychylność nagradza, niesprawiedliwość przytłumia, a zbrodnie publiczne i prywatne karze. — Gdy każdy, iakiegokolwiek bądź stanu i zarobku, bez przeszkody przemysłem swym trudnić się, wiarę ojców swoich wolno wyznawać, i dziedzictwa lub posiadłości, które pracą swoją pozyskał w pokoju używać może; gdy nikt już się nie lęka, że mmarabuse wydrą środki do wyżywienia rodziny i przywiodą go do żebractwa, komuż to wienien jest tyle drogich korzyści, ieżeli nie o pieczę Rządu utrzymującego wszędzie porządek i prawa? Wszyscy Francuzi czują teraz tę prawdę. Te uwagi odezwały się we wszystkich sercach, gdy zdraycy i ich stronnicy obarczeni publicznem przekleństwem, sli cierpieć sprawiedliwą karę za swoje zbrodnicze pokuszenie się. Każdy myślał o sobie, i widział w każdym zbrodniarzu nietylko nieprzyjaciela praw, lecz nawet swego osobistego nieprzyjaciela. Znaki honorowe, które kilku było ~~zdradzieńców~~ ^{zdradzieńców}, walczyły jeszcze gniew powiększały. Niewdzięczność uczyniła tę zdradę więcéy jeszcze nienawistną. Przy żadnéj sposobności nie widziano więcéy zgodności w zdaniach publiczności, i więczéy iednomyslności. Przytaczamy ten punkt, ponieważ ón czyni zaszczyt charakterowi mieszkańców Paryża i dowodzi, iż znają prawdziwy swój interes, który zszanowaniem praw i z miłością ku Monarsze nierozdzielnie jest połączony. — Podczas gdy N. Cesarz dzieli trudy walecznych swoich legionów, gdy każde poruszenie Jego jest tryumfem, i gdy On na północy ustala sławę, szczęśliwość Francyi, i spokojność stałego lądu; gdy woyskowe przedsięwzięcia pod nayzdrowszym klimatem Europy do tego się tylko przykładają, aby zdrowie Jego umocnić, chciano rozszerzyć wieść o śmierci Jego, właśnie iak gdyby nie każdy Francuz poprzysiągł wierność Dynastyi Cesarskiej; iak gdyby konstytucye Państwa nie zapewniały porządku następstwa tronu. — Nie mówić każdy z nas do swoich dzieci: „Dożyliśmy nieszczęść rewolucyi, która wszystkie węzły kojarzące człowieka zoyczyzną i z bliźnim potargała; nie wazyliśmy się wnioskować końca publiczney nę-

dzy; nieszczęścia prywatnego, gdy Bohater zwycięstwem i jeniuszem swoim nad innych ludzi wywyższony koniec nieszczęściom naszym położył, porozrzucając szczątki towarzyskich instytucji zebrał, i nas pod ojcowskim, przez wolę narodu niezmiennie wyznaczonym i ustanowionym Rządem, ziednoczył. Będziecie szczęśliwsi od nas. Zostawia ón wam Dziedzica swęj sławy i jeniusza swojego. Na tém Królewskiem, dla szczęścia Francyi urodzoném Dziecięciu, gruntuia się nasze nadzieie i przyszła nasza szczęśliwość. Jest Ono rękomyia pomysłności naszey narodowey i naszey spokojności. Syn dziedziczy te przysięgi, któreśmy N. Oycu jego złożyli. Przechodząc one od jednego na drugiego nie odmieniaiają swoiey istoty, i wrówny sposób obowiązują nas dla obu-dwóch. Niech ta prawda będzie zawsze w oczach Francuzóm, a nie będziemy się obawiać ani spisków złoczyńców, ani też gwałtownych odmian niszczących ludy, które gniew niebios na bezład spuszcza.“ — Co zaś ostatniemu targnieniu się na porządek publiczny odmienią daję cechę, jest to, iż wszystkim nawet współprzysiężonym zaraz — ~~niepodobienstwo~~ wykonania chwili, niepodobienstwo pomyslnego skutku i okropność zbrodni w oczach stanęły. Władze były także tak nadzwyczajnie czynnemi, iż prędzcy jak we dwu godzinach wszystkich winowayców schwytano i w więzy okuto. Nic bardzięj nadto nie dowodzi mądrości urządzeń poczynionych dla bezpieczeństwa obywateli, i nic tak do ich uspokojenia przyłożyć się nie może, jak rozwinięcie się siły, która trudno przewidziane zbrodnie wsamęy wykonywania ich chwili wstrzymuje. Niech wykonana na zdraycach tych sprawiedliwość wszystkich nauczy, iż czasy nieporządku na zawsze przeminęły, i że nigdy człowiek bezkarnie przeciw téy wierności wykroczyć nie może, którą Monarsze i N. Dynastyi jego poprzysiągł.

Teatr Woyny.

XXIV. Bulletin wielkiego woyska.

W Moskwie dnia 14. Października. — Jenerał Baron Pelsons posunął się do Dmitrowa. Król Neapolitański stoi z przednią strażą nad Narą naprzeciwko nieprzyjaciela, który trudni się nowém urządzeniem woyska swojego, i uzupełnianiem

onegoż milicjami. — Jeszcze mamy dobrą pogodę. Wczoray padał piérwszy raz śnieg. Za 20 dni będziemy musieli zaiąć leże zimowe. — Woyska Rossyyskie, które stały w Multanach, połączyły się z Jenerałem Tormasowem; a te, które były w Finlandyi, zostały w Rydze na ład wysadzzone. — Wysły one z tamtąd, i uderzyły na korpus 10ty (Pruski). Zostały pobite i utraciły 3000 jeńców. O téy świetnéy potyczce nie odebraliśmy ieszcze żadnego urzędowego doniesienia; przynosi ona wielki zaszczyt Jen. York. — Wszystkich raniionych naszych posłaliśmy do Smoleńska, Mińska i Mohilowa. Wielka ich część przyszła już do zdrowia i powróciła do korpusów swoich. — Listy prywatne, biegające w znaczney liczbie między Petersburgiem a Moskwą, utwierdzają niezmiennie zasięganie dokładniejszych wiadomości o Państwie Rossyyskiem. Plan spalania Moskwy zachowywanym był w takięj tajemnicy, iż wielu znakomitych obywateli i ludzi prywatnych własności swoiey ocalić nie mogło. — Inżynierowie nasi odrysowali plan miasta Moskwy, na którym od pożaru uratowane domy dokładnie są oznaczone. Dziewięć części miasta zgorzało, i tylko dziesiąta część onegoż ocaloną została.

Do tego bulletynu załączył Monitor Paryzki pod d. 1szym Listopada następujące pisma:

I. List Jener. Markowa, Dowodczy milicji prowincyi Moskiewskiey, do Hrabiego Rostopszyna:

Z Mozayska d. 24. Sierpnia (5go Września) 1812.

Za przybyciem moim do Mozayska na dniu 21. Sierpnia (2. Września), znajdowała się główna kwatéra o 8 wiorst od tego miasta. Linia obu tych wóysk połączonych, była o 6 wiorst ztamtąd. Piérwsze woysko stało na prawém, a drugie na lewém skrzydle; odwód składa się z 50 batalionów. — Xiążę (Kutuzow) postanowił złożyć walną bitwę i użyć wszystkiego, aby nieprzyjacieli nie wszedł do Moskwy. Stanowisko wóysk naszych jest przewyborne, i każe nam się na wszelki sposób spodziewać zwycięstwa. Przednia straż, która stała o 12 wiorst przed piérwszą linią, miała dnia wczorayszego utarczkę z przewyższającą liczbą nieprzyjaciół; uderzali oni kilka razy,

lecz zawsze odparci zostali. Przednia straż odebrała dzisiaj rozkaz cofnięcia się na pierwszą linię, a to dla podania nieprzyjacielowi sposobności, żeby dnia jutrzejszego wydał bitwę, którą wojsko nasze gotowe jest przyjąć. — Ośm batalionów żołnierzy moich poszło do pierwszego wojska, sześć do drugiego, a przy mnie zostało się jeszcze 3000 ludzi dla czuwania nad bezpieczeństwem wsiów, których żołnierze nasi przy taborach będący i kozacy kilkanaście już zrabowali. Oprócz tego pozostała mi się jeszcze na lewém skrzydle kolumna odwodowa, wynosząca 4000 ludzi. Spodziewamy się dnia jutrzejszego bitwy. Doniosę o mię WPanu, jak zaydzie; zawiśła ona wyraża od Napoleona; czekamy aby na nas uderzył. Gdyby jednakże za długo ią zwlekał, zdecydnie się zapewnie Xiażę uderzyć na niego. Okopuje ón się dotychczas jeszcze w swoim obozie. Proszę go wraz ze wszystkimi innymi Jenerałami, ażeby wydał bitwę i zmusił nieprzyaciela do odwrotu. Xiażę sam to rzekł do mnie, iż musimy przeszkodzić woiściu nieprzyaciela do Moskwy; gdyż gdyby tam wszedł, zrobiłby się panem całej Rossyi. — Barklai de Tolli ma dotychczas dowództwo nad pierwszém wojskiem i Ministerjum wojenne. Koresponduje ón wciąż jeszcze z Nie powiedziano mu dotychczas ani słowa o iego ohydym zachowywaniu się; i zdaie się, że Xiażę (Kutuzow) szczególnie dla braku porozumienia się między Dowódcami obu wojsk (Barklaiem de Tolli i Bagrationem), został przysłanym. Interessa nie dozwalaia mi więcéy pisać WPanu
(Podpis.) Markow.

II. List Hrabiego Rostopszyna do Imperatora Alexandra:

Z Moskwy d. 17. (29.) Grudnia 1806.

N. Panie! Przysięga, którą złożyłem W. Imperatorskiéy Mości, jest rękomyią moięy wierności. Dopełniam powinności Chrześcianina i wiernego poddanego, napomykając W. Imperatorskiéy Mości kilka uwag, na które naprowadzony zostałem przez terażniejsze okoliczności, przez znanieść ludzi, i ożywiającą mnie gorliwość o sławę oyczyzny i utrzymanie szlachty, którą W. Imperatorska Mość sam, za iedyną podporę tronu swojego uważa. Prześwietny i prze-

zaczny Stan ten, ożywiony duchem Pożarskich i Mininów*), poświęca wszystko dla oyczyzny, i chlubi się tém, że nosi imię Rossyanina. Milicya, która iuż jest utworzoną, stawiać będzie nieprzyjacielowi świata nieprzelamane zapory, i obrzydzi mu pragnienie wtargnienia w kray od Boga broniony, którego od stu lat żaden nieprzyjaciel stopą swą tkać się nie ważył. — Lecz wszystkie te nasze środki, i te dotychczas niesłychane uzbraiania staną się za chwilę niczém, jeśli pragnienie dostąpienia mniemanej wolności, poburzy lud do buntu na zgubę szlachty; ten to jest iedyny zamiar pospólstwa podczas wszystkich niepokołów i wszystkich rewolucyi; ta Klasa ludzi puściłaby się teraz tém łatwiey na wszelkie wykroczenia, ile że przykład Francuzów ma przed oczyma, i przygotowaną jest do tego przez owe nieszczesne oświecenie, którego nieochybnym skutkiem jest obalenie praw i tronów. — Środki do oddalenia obcych z Państwa przedsięwzięte, samo złe tylko zrzadziły; gdyż zaledwie 40 osób zdecydowało się opuścić kray, w którym każdy obcy poważanie i szczesie swoje znayduie. Jeśli Francuzi złożyli przysięgę naturalizacyi, uczynili to iedynie z boiaźni lub chciwości, nie odmieniwszy nic bynawymniéy w swoim sposobie myślenia, który zawsze dąży do tego, aby szkodzić Rossyi; dowiedli oni tego przez mamiące obietnice w cechach, które iedynie Napoleona oczekuią, aby się stały wolnemi. N. Imperator e oczyść Rossyę, zatrzymaj tylko Xieży, i wydaj rozkaz, aby wywieść za granicę resztę bezbożnych, których nieszczesny wpływ psuje duszę i ducha obłąkanych poddanych Twoich. — Obowiązek mój, przysięga i sumnienie moje nakazuią mi dopełnić świętęy powinności przez rozwinięcia prawdy przed oczyma W. Imperatorskiéy Mości w ten sposób, iakim ią w owym czasie wystawiałem, kiedy serce Twoje szczeremu przywiązaniu moiemu sprawiedliwość oddawało. — Zaklinam Cię więc N. Imperatorze w Imieniu Naywyższego, abys na przeszłość i obecność, na zdradę Stepanowa, na skłonność umysłową, na filozofią, i na Martynistów i na wybór Naczelnika milicyi Mo-

*) Obaczyć wiadomość o tych nazwiskach znaydującą się w Nrze 73cim Gazety naszej na stronie 616.

skiewskiéy pamiętał. Pokaż się N. Panie przez kilka dni w téy stolicy, aby obecność Twoja wzbudziła na nowe w sercach miłość, która przez niezgody, zapomnienie na prawa, i przez pogardzanie Zwierzchnością, już prawie wygasta. Zostań w naygłębszém uszanowaniu W. Imperatorskiéy Mości uniżonym i wiernym Poddanym.

(Podpis.) Rostopszyn.

Prócz tego załączył tenże Monitor kopie i tłumaczenia trzech listów, które pisał Leppich*) do Jenerała Gubernatora Rostopszyna:

W pierwszym liście pisanym d. 30go Lipca (11. Sierpnia), prosi go o przystanie sobie 12000 rubli w Afsygnatach bankowych.

W drugim liście datowanym d. 24go Sierpnia (5. Września) tak się wyraża: „JW. Pan nie możesz sobie wcale wyobrazić, ile pracy i trudów kosztowało mnie dokończenie mego balonu. Ponieważ rzemieślnicy moi nie mieli zgoła żadney wprawy, przeto musiałem robić sam wszystko, nawet naydrobniejsze rzeczy; nie posiadając dokładnie rosyjskiego języka, mogłem samych tylko Niemców do roboty użyć. Wszystko to przeszkodziło mi puścić się dzisiaj balonem, który przecież jest gotowy. Jutro w południe puszcę się nim nieochybnie, a po kilku godzinach będzie go można widzieć z Moskwy, przynajmniej przez perspektywę.“

W trzecim liście**), datowanym dnia 27go Sierpnia (8go Września) tak się tenże Leppich wyraził: „Nie wystawisz sobie Mości Hrabio, ile trudności miałem do pokonania, aby nie upaść w przedsięwzięciu moim; a co mię naybardziéy trapi, jest to: iż gdy wczoray wszystko już było gotowe, sprężyny w mechanizmie służby swéy nie sprawowały, ponieważ zrobione były z złéy

stali; machina szła dobrze, gdy skrzydłami kilka poruszeń zrobiłem; lecz nakoniec pękły sprężyny, a ja z działaniem poprzestać musiałem. Balon jest napełniony; i wszystkie inne aparata są w porządku: bardzoby mnie to cieszyło, gdybyś się Mości Hrabio sam chciał o tém przekonać; i zaszczycić mnie obecnością swoją. — Przewłoka ta pochodzi, iak powiedziałem, z przyczyny złéy stali, chociaż to jest naylepsza, iaką w Moskwie znaleźć można; lecz obiecano wyrwać mnie z tego ambarassu i postarać się o lepszą stal, na którą teraz czekam. — Pochlębiam sobie, iż JW. Pan zawierzysz słowom moim; przewłoka ta sprawiła mi wiele przykrości; lecz spodziewam się, iż wszystko pójdzie dobrze, skoro stal przyobiecana otrzymam.“

Tenże Monitor ogłosił wyrok Kommissyi wojennéy odbytéy w mieście Moskwy z rozkazu Cesarza dla osądzenia sprawców pożaru w dniach 14go, 15go Września i następnych, a to w tych słowach:

Kommissya składała się z Jen. Hrabów Monthion. Laner, Michel, Saunier i 4ch innych. Zebrali się oni d. 24. Września pod swoim Prezesem w pałacu Xięcia Dołgorukiego. Przywiedziono 26ciu winowayców wolno i bez kaydan. Z wystuchania ich wyczerpnęła Kommissya, że już od 3ch miesięcy rząd Moskiewski, przeczuwając zapewne niebezpieczeństwa walki, w którą się wdał, i niepodobieństwo powściągnięcia Woysk Francuzkich, izby nie wkroczyły do Moskwy, umyślił być na iéy obronę iac się wszelkich nadzwyczajnych, a polerownym narodom obrzydłych środków pożogi i zniszczenia. Ze ten rząd przyiał podaną sobie myśl nieciakiego Schmitta (rodem Anglika, pomimo że się udawał za Niemca) z kunsztu Mechanika, który pierwszych dni Maia przybył do kraiu Moskiewskiego, umawiał się z wyższemi władzami, i udał się do zamku Woroncowa o 6 wiorst od Moskwy na drodze do Kaługi, pod zastoną 160 piechoty i 12 dragonów. Ze ón sporządził napowietrzny balon, który zawierać miał w sobie silnię burzącą. Ze na 14 prawie dni przed nadejściem Francuzkiego woyska do Moskwy był wysłano do Woroncowa 7 wielkich barył prochu z robotnikami ogniów sztucznych, pod zarządzenie Schmitta. Ze pomieniony balon służył tylko za pozor, a ci robotnicy gotowali sztuczne ognie. Ze rząd podeymował koszta wszystkich tych

*) Ten Leppich jest mechanik, i ciarlatan, który zdać się, że miał sobie powierzona dyrekcyę robót, około tego osławionego, tak zwanego piekielnego balonu. Widoc z pierwszego listu, że Rostopszyn dawał potrzebne pieniądze na opędzenie wydatków na te roboty.

**) List ten był po francuzku pisanym, podaliśmy literalną kopię onegoż.

robót. Ze Hrabia Rostopszyn Wielkorządca wojenny Moskwy, przekonany o wkroczeniu Francuzów, powziął zamiysł podpalenia miasta. Ze ten zamiysł wydaie się z odezwy iego, wktórey mówi; Spalmy ich w Moskwie, ieżeli się przybydź odwają. Ze Rostopszyn przed swoim odiazdem otworzył więzienia Ostrog i Jamow, i blisko 800 złoczyńców udarował wolnością pod tym warunkiem, aby we 24 godzin po przyściu Francuzów zapalili miasto. Ze wielu woyskowych i policyantów pozostało za rozkazem tajemnie i przebrani w Moskwie, ażeby dali hasło do podpalenia. Ze istotnie Wielkorządca d. 14. zrana wszystkie sikawki i t. d. z miasta uprowadzić kazał. Ze w różnych domach i na rynkach znaleziono rzeczy palne, a zwłaszcza puszki z fosforem, okręcone nicia siarczaną. Ze wiele osób z szmermelami i palnemi raketami w ręku pochwycono. Zapytawszy Prezes członków Kommissyi, czyliby iakich uwag nie mieli do uczynienia, kazał odejść winowaycom, i podał na ustępie pytanie; Czy winnymi są występku, że w wielu domach Moskwy podłożyli ogień w zamiarze spalenia miasta?

Głosuiący uznali 10ciu winnymi; skazano ich na śmierć; 16tu zaś, którzy nie zupełnie byli przekonanyimi, na więzienie.

Wyrok ma być w 1000 exemplarzach wydrukowany, przeczytany winowaycom, i we 24ch godzinach dopełniony.

(Podpis.) Monthion.

W zamku Woroncowie pod Moskwą zastano wiele sprzętów należących do palnego balonu, które Schmitt przygotował przeciwko woysku Francuzkiemu i iego artyleryi. Między innemi: 1) Łodkę do wspomnianego balonu. Długa była około 60 stóp, a szeroka 30 i spalono ją dniem przed wniściem Francuzów. Znalaziono iey szczątki; 2) model balonu; 3) 180 wielkich flasz wiotryolu; 4) 70 beczek i 6 kuf osobliwego kształtu; 5) w samym zamku warsztaty stolarskie i słóarskie i kilka narzędzi; 6) trupa oficiera Moskiewskiego, który strzegł warsztatu i zamku. Umarł ón dniem przed wniściem Francuzów do Moskwy.

(Podpis.) Laner.

nad terażniejszą wojną, gdzie między innemi tak się wyraża: „Wypadki terażniejszey wojny są wprawdzie wręku losu; lecz uczyniliśmy wszystko dla uwięzienia fortuny, kiedyśmy przez tak wielkie postępy stali się iey Panami, kiedy śmiałość i odwaga w nieodstępnie towarzystwie mądrości na przód postępowały, i kiedy nayspewniejsze rachuby układały zawsze takie plany, których zakresu pospolite oko zmierzyć nie może. Wypadki te, przynajmniej w téj chwili, i nie rachuiąc tego, co na przyszłość obiecuia, są: uwolnienie wielkiego Narodu (Polskiego), zburzenie niezmiernych, przygotowanych przez nieprzyaciela źródeł posiłkowych, zniszczenie starodawnéj stolicy iego, rozszerzony w nowéj stolicy iego przestrach, upokorzenie kolosu, którego prawdziwa moc olbrzymia stosunkóm postaci onegoż nie odpowiadała, nakoniec zaś to, co niepodobnie być sądzono: nowa stawa woyskowa, którą przysięga należy do sławy nabytęj już pod tak rozlicznymi strefami niebios i u tyłu Narodów, połączonych teraz pod chorągwiami Francuzkiemi.“

Rozmaite Wiadomości.

Wspomnieliśmy w 92gim Nrze Gazety naszey, iż do 23go bulletynu wielkiego francuzkiego woyska przyłączona była statystyka miasta Moskwy; kładziemy ją teraz iak następuje:

Obraz Moskwy od dnia 1go Stycznia do 1go Czerwca roku 1812. sporządzony przez bióro policyyne, którego oryginał podpisany przez Jenerał - Majora Iwaszkina, naczelnika Policyi w mieście Moskwie.

Urodziło się: Chłopców 1238, a dziewcząt 1417; ogółem 2655 osób. — Umarło: dojrzałych chłopców 975, a panienek 838; chłopców w dzieciennym wieku 1015, a dziewcząt 739; ogółem 3567.

Pomp do gaszenia pożaru było 220, koni 900.

Urzednicy policyyni. — Wyższych 393, niższych 3777; ogółem 4170.

Rozległość Moskwy: 7386 przeszło hektarów.

Podział Moskwy: Dzielnic 20, części miasta maiących nazwiska 90. — Domów murowanych 2571, drewnianych 6591; ogółem 9162. — Koszar 8; — stajni dla iazdy 7; — dom poprawy 1; — Domów dobroczyn-

ności 17; — fabryk i rękodzielni 464; — targowisk 192; — sklepów murowanych 624, drewnianych 2191; ogółem sklepów 8515; — aptek rządowych 4, prywatnych 17; — drukarni rządowych 5, prywatnych 9; — Główna szkoła 1; — Akademii 3; — Gymnazjum 1; pensyi 24; — szkółek 22; — Teatr 1; — Klubów publicznych 2; — Klubów szlacheckich i kupieckich 2; — cechów rzemieślniczych 41. — Restauratorów 166; — kawiarni 14; — domów zaizdnych gościnnych 227; — szynkowni piwa 118; — szynkowni likworów 200; — sklepów piekarskich 162; — karczem 145; — sklepów paszтетniczych 213; — oberż 568; — Kuźni 316; — sklepów z obarżankami, sucharkami i sucharami 163; — łaźni prywatnych 1198, a publicznych 41; — domów rzeźi 7; — mostów kamiennych 17, a drewnianych 31; — strażnic żołnierskich 360; — rewerberów i latarni 7294.

Ludność obojczy płci. — Xięży 5104; — Szlachty 9381; — Wojskowych 3175; — kupców 19124; — mieszczan 18139; — służących 47,584; — osób innych klass 96409; ogółem 193914, a między temi mężczyźni 96,382, kobiety 102,532.

Według 22go bulletynu wielkiego francuzkiego woyska, znaleźli Francuzi w Kremlinie wiele ozdób służących do koronacyi. Spis ich bardzo jest ważny. Zawiera on wiel-

ką liczbę kluczy, naczyń, kubków, mie-dnic, złotych i srebrnych lichtarzy; trony kosztownemi sadzone kamieniami; tron podarowany od Króla Perskiego; korony Sybirską, Kazańską i Astrachańską; korony Anny, Piotra II., Elżbiety i inne, wszystkie złote z perłami wschodniemi. Znalezione, także wzbrowiowni stare zbroie i rzedy, tudzież 5 dział nadzwyczajny wielkości. Nareszcie, dostali zwyciężczy wiele pamiątek historycznych, iako to: obraz Piotra W. w stroiu podofficerskim; odzienie Katarzyny, Piotra II., Anny i Elżbiety; parę botów Piotra W.; inną parę Piotra II. podkutą żelaznemi gwoździemi, kilka rzadkich zegarów; Grecki rękopism historyi nowego testamentu w 4tym wieku.

Obraz Matki Bożey znaleziony w Moskwie w katedralnej cerkwi Kremliskiej ozdobiony dyamentami i perłami, ma napis w języku Moskiewskim następujący: „Po zwyciężeniu Francuzów i Polaków przez Moskaliów, i zdobyciu miasta Gdańska w r. 1735 (Francya wspierała wówczas obranego prawnie Królem Polskim Stanisława Leszczyńskiego) Carowa Anna Iwanowa kazała w r. 1740 na znak dziękczynienia za to, osadzić ten obraz N. Panny perłami i dyamentami.“ — Wszystkie powyżey wyszczególnione ozdoby, rzeczy i ten obraz, powieziono do Paryża.

Meteorologiczne postrzeżenia we Lwowie od dnia 18. do 19. Listopada 1812.

Dzień	Czas postrzeżenia	Barometr.	Cieplomierz Reaumura.	Wilgocio mierz.	Kierunek Wiatrów.	Odmiany powietrza.
18	Wsch. Słońc.	27, 6, 7.	† 3, 8.	81, 42.	Po. Po. W. średni	chmury.
	2. po połud.	27, 7, 6.	† 8, 6.	65, 33.	Po. Z. mocny	chmury.
	10. w nocy	27, 8, 1.	† 3, 8.	72, 57.	Po. Po. W. średni	rzadkie chmury.
19	Wsch. Słońc.	27, 7, 3.	† 6, 8.	71, 42.	Po. Po. W. średni	pochmurno.
	2. po połud.	27, 6, 10.	† 10, 9.	68, 00.	Po. Po. W. średni	chmury.
	10. w nocy	27, 8, 3.	† 9, 5.	70, 00.	Po. Z. średni	chmury.

Omyłka. W przeszłym Nrze tej Gazety na stronie 789 w przedziale zgim, wierszu 7mym z góry zaczyna się po słowach: „naznaczonym bydź powinien” §. 26. Na stronie 784 w przedziale 1szym wierszu 10tym od dołu po słowach Nadaremnie usiłował, dodać nazwy Ballasteros. Na stronie 787. pod artykułem Teatr Wony, zamiast doniesien z Wilna pod d. 20. Października, czytać pod d. 29. Października.